

(Forsl. af Udcast til Lov om Rigsvetten.)

§ 70.

Af de nysnævnte Foredrag synes kun Paastandene at burde nedskrives, men disse bør helst ordret indføres i Thingbogen. Det kan ansees tvivlsomt, om Tiltaltes og andre afhørte Personers Forklaringer bør optegnes. Da der skal dømmes efter de mundtlige Forhandlinger og ikke efter hvad der nedskrives, bliver det usfordødent at føre en fuldstændig Protocol over de afgivne Forklaringer og lade det Nedskrevne oplæse for at erholde en Erkjendelse af Tilførelsens Rigtighed eller kunne anmærke de nødvendige Berigtigelser. Derimod synes det ret hensigtsmæssigt, at en Protocolfører optegner det Væsentlige af Forklaringerne. Vil man end ikke tænke paa at lade Dommerne benytte det Optegnede til angaaende enkelte Punkter at understøtte deres Hukommelse, kan Optegnelsen dog blive til Nytte for Formanden under Fortgangen af Forhøret og vil navnlig kunne benyttes, naar de Personer, som forhøres, indvikle sig i Modsigelse. Naar i saa Fald den foregaaende Forklaring eller det Væsentlige af samme kan oplæses, vil dette i Almindelighed ikke forfeile sin Virkning. Da det Optegnede i Almindelighed ikke oplæses, og Dommerne saaledes ikke kunne paasee Optegnelsens Rigtighed, synes det ikke passende, at Thingbogen, der skal underskrives af Dommerne, benyttes til omhandlede Optegnelse.

§§ 71—73.

Saasnart Forhandlingerne ere sluttede og alle Uvedkommende ere fjerne, bør ordentligvis strax strides til Dommens Afgjælse. At ingen Opsættelse finder Sted, er saa meget vigtigere, som Dommen væsentligen skal afgiges

efter hvad Dommerne erindre af Forhandlingerne. Men det kan dog være, at Forhandlingerne slutes saa seent paa Dagen, at det ikke er gjørligt at faae Dom affagt den samme Dag. I saa Fald bør Stemmegivningen slet ikke begynde, da enhver Afbrydelse af denne, efter at den er begyndt, maa ansees for aldeles urigtig, og Retten bør da komme sammen igjen den næste Dag, eller, hvis dette er en Sønd- eller Helligdag, den første Søndag derefter.

Det er fundet rigtigst at følge saavidt muligt den hos os brugelige Orden for Stemmegivningen, nemlig fra nedenaf opad. Der til er føiet den Regel, at det yngste af de af Høiesteret valgte Medlemmer skal stemme først, derefter det yngste af de af Landsthinget valgte Medlemmer, og saa fremdeles skiftevis mellem de to Classer af Dommere, hvoraf Retten bestaaer. Denne Regel er hensigtsvarende, for at ingen af anførte Classer skal ved Ordenen for Stemmegivningen faae nogen Overvægt. At en af Høiesteretsassessorerne stemmer først, anbefales derved, at den, der først afgiver sin Stemme, maa fremstille Sagens factiske og retlige Bestaaenhed, udhæve og løse de Rets- spørgsmaal, der opstaae, og foreslaae et bestemt Udtryk for Dommen, hvilket Dommerne i Høiesteret have langt større Vægt i, end der kan forudsættes hos de af Landsthinget valgte Medlemmer.

§ 74.

Man antager ikke, at det vil medføre Fare at overlade til Dommernes samvittighedsfulde Overbeviisning at afgjøre de dem forelagte Bevisers Gyldighed, hvorved fornemmelig vil bevirkes en friere Anvendelse end hidtil af Indictebeviset. Dette er imidlertid et meget vigtig-